

UN TRAMVIA ANOMENAT DESIG de Tennessee Williams

DIRECCIÓ: **Ester Nadal**

DIRECCIÓ MUSICAL: **Lluís Cartes**

TRADUCCIÓ: **Aina Tur**

AMB:

**Pepa Plana i
Jorge Picó
Hans Richter
Irina Robles
Sergi Vallés
David Verdaguer**

MÚSICS:

Lluís Cartes, percussió
Pedro Cornago, piano
Marc Prat, contrabaix

IL·LUMINACIÓ: **Lionel Spycher**

ESCENOGRAFIA: **Lluc Castells**

VESTUARI: **Nidia Tusal**

CARACTERITZACIÓ: **Nuria Llunell**

AJUDANT DE DIRECCIÓ I REGIDORIA: **Aina Tur**

TÈCNIC DE LLUMS I SO: **Ricard Soler**

FOTOGRAFIES: **Belén Aguilar**

DISSENY APLICACIONS GRÀFIQUES: **sSB**

PUBLICITAT: **Publiespec**

PRODUCCIÓ EXECUTIVA: **Lola Davó**

PRODUÏT PER: **Escena Nacional d'Andorra**

AGRAÏMENTS: **Miriam Compte, Xavier Basiana, Nau Ivanow,
Magatzem de Vestuari, ENNEV Teatre, Belén Aguilar, Aitana Sánchez-Gijón,
Pedro Larrañaga i SEMPRE Joan Ollé**

*És un capvespre de principis de maig i el desig atrotinat,
d'anar més enllà de la realitat mateixa per donar-li forma,
configura l'andana inexistent d'aquest tramvia que recorre
sorollosament els carrers de Nova Orleans.*

*El so incessant dels acords del Blue Piano acompanya
aquest present efímer tacat de mite i somni, i ens allibera
de lectures psicoanalítiques i de clixés interpretatius
excessivament restrictius.*

*Sis actors i tres músics es troben als abismes de la condició
humana per visualitzar-la com si fos matèria. La manipulen,
l'estiren, hi lluiten, hi juguen amb consciència i distància;
com l'infant, fent-se irreal el personatge, creant una il·lusió.
Un anhel: forçar els límits.*

*En aquesta frontera entre espai i realitat els actors, alguns
massa joves i d'altres massa grans, la majoria massa
influenciats pels referents cinematogràfics, coincideixen
amb la mirada juganera i intencionada dels músics per
allunyar-se del lluïment interpretatiu i trobar un instant de
veritat, de sinceritat, d'amor, de triomf, una fracció de
complicitat que els acompanyi en el trajecte final del seu
desig.*

Ester Nadal i Aina Tur